

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 997

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 decembrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
60.	2	508.	12	
— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componentei nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților		— Decizie pentru numirea domnului Mironel Panțuroiu în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.....		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 641 din 15 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 891 din Codul civil	2-4	509.	12	
— Decizie privind numirea domnului Cosmin Marcovici în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii.....		— Decizie privind eliberarea domnului Andrei Tinu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie		
Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal.....	5-7	510.	13	
— Decizie privind numirea doamnei Adriana-Elena Moța în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie		511.		13
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
74.	8-9	512.		14
— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, precum și pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății		— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Liviu Dominic Dumitru a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
504.	10	ACTE ALE INSPECȚIEI JUDICIARE		
— Decizie privind eliberarea domnului Dragoș Cosmin Niculescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției pentru Agenda Digitală a României		172.		14
— Decizie privind numirea domnului Ioan-Sabin Sârmaș în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității pentru Digitalizarea României....		— Ordin pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018		
505.	10	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		
— Decizie privind numirea domnului Clement Negruț în funcția de secretar de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului		28.325.		15
506.	11	— Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Gorjenilor		
— Decizie pentru numirea domnului Florin Nicolae Creț în funcția de secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației		28.546.		15
507.	11	— Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Neoliberal		
— Decizie pentru numirea domnului Florin Nicolae Creț în funcția de secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației		28.893.		16
— Decizie pentru numirea domnului Florin Nicolae Creț în funcția de secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației		— Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Neoliberal		

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 septembrie 2019, republicată, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Hărățau Elena, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport la Comisia pentru muncă și protecție socială, în calitate de membru;

— doamna deputat Meiroșu Marilena-Emilia, aparținând Grupului parlamentar PRO Europa, trece de la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în calitate de membru;

— domnul deputat Nechifor Cătălin-Ioan, aparținând Grupului parlamentar PRO Europa, trece de la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 decembrie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 60.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 641
din 15 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 891 din Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 891 din Codul civil, excepție ridicată de Andrei Ștefan Deculescu și Mihaela Delia Chivu în Dosarul nr. 2.030/183/2015 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.208D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 26 septembrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când

Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 2.058 din 5 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.030/183/2015, **Tribunalul Dolj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 891 din Codul civil**, excepție ridicată de Andrei Ștefan Deculescu și Mihaela Delia Chivu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă o acțiune în revendicare imobiliară.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul de lege criticat acordă unei persoane posibilitatea să lipsească de proprietate o altă persoană pentru simplul motiv că cea din urmă persoană, titular mai vechi al unui

drept de proprietate privată, a fost delăsătoare și nu și-a făcut publică proprietatea sa, neintabulându-și dreptul de proprietate în cartea funciară. Se susține că dreptul de proprietate, odată dobândit, devine bun, iar un text de lege care permite pierderea acestui bun, prin dobândirea sa ulterioară de către o altă persoană, este, în mod vădit, neconstituțional.

5. **Tribunalul Dolj — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textul criticat nu încalcă niciun drept constituțional al subiectului de drept, finalitatea sa fiind aceea de a asigura și garanta siguranța circuitului civil în situația ivirii unui conflict între terții dobânditori ai unui imobil de la același autor.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul criticat derogă de la regula „*qui prior tempore, potior in iure*” în cazul conflictului dintre doi achizitori de la același autor, conflict care urmează a fi rezolvat exclusiv potrivit regulilor de carte funciară. Astfel, indiferent de data actului translativ de drepturi, titularul dreptului tabular va fi considerat acela care și-a înscris primul titlul în cartea funciară, astfel încât în acest fel se creează prezumția exactității sau a forței probante a înscrierii în cartea funciară, care nu poate fi combătută decât pe cale judecătorească, la cererea persoanei interesate. Este sancționată lipsa de diligență a dobânditorului care nu procedează la înscrierea dreptului său în cartea funciară, deși titlul de proprietate este anterior celui care a dobândit ulterior de la același proprietar tabular, dar a cerut înscrierea dreptului. Se mai invocă Decizia Curții Constituționale nr. 344 din 18 septembrie 2003, prin care s-a statuat că legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textul legal criticat este constituțional. În acest sens, se arată că legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite. Art. 891 din Codul civil reprezintă un corolar al principiului priorității, recunoscând eficiența înscrierii în cartea funciară a titularului care a procedat primul la înscrierea titlului de dobândire, indiferent de data acestuia. Principiul priorității reprezintă o aplicare în materia publicității imobiliare a principiului de drept roman „*qui prior tempore potior iure*”. Mai mult, acest text legal asigură și garantează siguranța circuitului civil în situația ivirii unui conflict între cumpărătorii unui imobil de la același vânzător.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă art. 891 din Codul civil, care are următorul cuprins: „*În cazul în care două sau mai multe persoane au fost îndreptățite să dobândească, prin acte încheiate cu același autor, drepturi asupra aceluiași imobil care se exclud reciproc, cel care și-a înscris primul dreptul va fi socotit titularul dreptului tabular, indiferent de data titlului în temeiul căruia s-a săvârșit înscrierea în cartea funciară*”.

12. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, astfel cum acestea se interpretează, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma exigențelor art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică de neconstituționalitate formulată vizează faptul că art. 891 din Codul civil acordă unei persoane posibilitatea să lipsească de proprietate o altă persoană pentru simplul motiv că cea din urmă, titular mai vechi al unui drept de proprietate privată, a fost delăsătoare și nu și-a făcut publică proprietatea sa, neintabulându-și dreptul de proprietate în cartea funciară.

14. Cu privire la această critică de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 885 din Codul civil consacră efectul constitutiv al înscrierii în cartea funciară, înscrierea făcându-se în baza înscrierilor doveditoare ale actului sau faptului care a generat drepturile reale imobiliare respective. Art. 891 din Codul civil stabilește principiul anteriorității înscrierii în cartea funciară, astfel încât ordinea înscrierilor este determinată de data înregistrării cererilor însoțite de înscrierile justificative [*prior tempore potior iure*]. Această regulă rezultă în mod firesc din principiul consacrat la art. 885 din Codul civil și sancționează lipsa de diligență a dobânditorului care nu procedează la înscrierea dreptului său în cartea funciară, deși titlul de dobândire este anterior celui care a dobândit ulterior de la același proprietar tabular, dar a cerut înscrierea dreptului. Textul protejează securitatea circuitului juridic civil, pentru că, în dezvoltarea principiului prevăzut la art. 885 din Codul civil, asigură respectarea prezumției exactității înscrierilor în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare. În caz contrar, s-ar ajunge la o situație de insecuritate juridică, în sensul că titularul dreptului real imobiliar înscris în cartea funciară nu se va putea bucura de caracterul cert al dreptului dobândit pe calea înscrierii, iar terții dobânditori nu ar cunoaște niciodată situația juridică exactă a imobilului.

15. Curtea subliniază faptul că beneficiarul unui act/fapt juridic care justifică înscrierea în cartea funciară nu dobândește un drept real imobiliar decât prin înscrierea acestuia în cartea funciară. Această înscriere se efectuează în baza unui înscris autentic notarial, a hotărârii judecătorești rămase definitivă, a certificatului de moștenitor sau în baza unui alt act emis de autoritățile administrative [art. 888 din Codul civil]. Ceea ce solicită însă autorii excepției de neconstituționalitate este ca efectul constitutiv de drepturi să se dobândească în funcție de data înscrierilor doveditoare ale actului sau faptului care generează drepturile reale imobiliare respective, aspect care antamează art. 885 din Codul civil. În consecință, în concepția acestora, ori de câte ori s-ar descoperi un înscris doveditor anterior celui care a stat la baza înscrierii în cartea funciară, ar urma ca înscrierea realizată să fie radiată, iar drepturile reale imobiliare rezultate din înscrisul descoperit să fie înscrise în cartea funciară. O asemenea construcție juridică nu poate fi acceptată pentru că, în realitate, răstoarnă efectul constitutiv al înscrierii în cartea funciară, îl relativizează și îl poziționează în sfera opozabilității. Or, legiuitorul, adoptând noul Cod civil, a dorit să se îndepărteze de la efectul de opozabilitate și să

consacre efectul constitutiv de drepturi al înscrierii în cartea funciară.

16. Totodată, legiuitorul a reglementat, prin art. 892 din Codul civil, și posibilitatea radierei unul drept real imobiliar înscris anterior în anumite condiții prestabilite. Astfel, cel care a fost îndreptățit, printr-un act juridic valabil încheiat, să înscrie un drept real în folosul său poate cere radierea din cartea funciară a unui drept concurent sau, după caz, acordarea de rang preferențial față de înscrierea efectuată de altă persoană, însă numai dacă sunt întrunite următoarele 3 condiții: a) actul juridic în temeiul căruia se solicită radierea sau acordarea rangului preferențial să fie anterior aceluia în baza căruia terțul și-a înscris dreptul; b) dreptul reclamantului și cel al terțului dobânditor să provină de la un autor comun; c) înscrierea dreptului în folosul reclamantului să fi fost împiedicată de terțul dobânditor prin violență sau viclenie, după caz.

17. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că lipsa de diligență a dobânditorului care nu a procedat la înscrierea imediată a dreptului său real imobiliar în cartea funciară nu poate conduce la încalcarea dreptului său de proprietate privată, tocmai pentru că, prin neînscrisere, acesta nu a dobândit încă un drept de proprietate asupra imobilului respectiv.

18. Legiuitorul are competența constituțională de a stabili că dreptul de proprietate asupra imobilelor se dobândește de la data încheierii actului generator al înscrierii în cartea funciară sau de la momentul înscrierii în cartea funciară [data procedurii efectelor înscrierii este cea a înregistrării cererii de înscriere]. Dacă până la intrarea în vigoare a Codului civil dreptul de proprietate se dobândește de la momentul încheierii actului generator al înscrierii în condițiile în care înscrierea avea caracter de opozabilitate, în prezent, legiuitorul a schimbat această regulă, astfel că art. 44 din Constituție nu mai protejează de la data actului generator al înscrierii dreptul de proprietate asupra imobilului. O asemenea schimbare de concepție impune o condiționare pentru dobândirea proprietății, condiționare care are un scop legitim, și anume asigurarea unei securități sporite a raporturilor juridice civile. Totodată, are un caracter adecvat, apt să atingă scopul legitim urmărit, este necesar pentru asigurarea caracterului cert și corect al raporturilor juridice și respectă un just echilibru între interesul general privind cunoașterea situației juridice a imobilelor, a existenței unei situații centralizate a acestora, a realității și exactității registrelor publice, pe de o parte, și cel individual al persoanei, de a avea cât mai repede constituit dreptul de proprietate, pe de altă parte. Totodată, această condiție nu impune o sarcină disproporționată individului, mai ales că, spre exemplu, în privința înscrisurilor autentice, art. V din Actul adițional nr. 1.034.784/833/2011 la Protocolul de colaborare

încheiat între Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România privind modul de efectuare a operațiunilor de publicitate imobiliară în aplicarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexă la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 337/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2011, prevede că „*în ziua întocmirii sau cel mai târziu a doua zi lucrătoare, consecutivă celei în care s-a autentificat actul sau s-a emis certificatul de moștenitor ori de legatar, pentru bunurile imobile succesoriale înscrise în cartea funciară sau care au documentație cadastrală, notarul public are obligația de a transmite biroului de cadastru și publicitate imobiliară cererea de înscriere în cartea funciară însoțită de actul notarial în original*”. Se mai reține că drepturile reale ce provin din moștenire se dobândesc *fără înscriere în cartea funciară*, astfel că dobânditorul practic trebuie să manifeste diligență în privința înscrierii în cartea funciară a hotărârii judecătorești rămase definitivă sau a actelor emise de autoritățile administrative [art. 888 din Codul civil].

19. În concluzie, ține de opțiunea legiuitorului să stabilească condițiile în care se dobândește drepturile reale imobiliare, iar faptul că acesta a stabilit înscrierea în cartea funciară drept regulă a dobândirii/constituirii acestora nu impiedică cu nimic asupra dreptului de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituție/art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

20. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 56 din Legea nr. 71/2011, „(1) *Dispozițiile Codului civil privitoare la dobândirea drepturilor reale imobiliare prin efectul înscrierii acestora în cartea funciară se aplică numai după finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare unitate administrativ-teritorială și deschiderea, la cerere sau din oficiu, a cărților funciare pentru imobilele respective, în conformitate cu dispozițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Până la data prevăzută la alin. (1), înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate și a altor drepturi reale, pe baza actelor prin care s-au transmis, constituit ori modificat în mod valabil, se face numai în scop de opozabilitate față de terți*”. Prin urmare, ține de competența instanțelor judecătorești să stabilească, în cauzele pe care le au de soluționat, dacă înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară are efect constitutiv în sensul art. 891 din Codul civil sau de opozabilitate, prin aplicarea art. 56 din Legea nr. 71/2011, în funcție de stadiul lucrărilor cadastrale în unitatea administrativ-teritorială în care s-au înscris în cartea funciară mențiunile cu privire la drepturile tabulare dobândite.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Ștefan Deculescu și Mihaela Delia Chivu în Dosarul nr. 2.030/183/2015 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 891 din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 651

din 17 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 34.323/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 228D/2018.

2. La apelul nominal lipsește partea Mahmoud Mostafa Mahmoud Elsadany, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Condiția stabilită prin art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal reprezintă o concretizare a prevederilor art. 42 alin. (1) din Constituție. Reține că amânarea aplicării pedepsei reprezintă o vocație, iar nu un drept al inculpatului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 34.323/212/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată din oficiu în soluționarea apelului formulat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța împotriva Sentinței penale nr. 1.366 din 18 octombrie 2017, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 34.323/212/2016. Din actul de sesizare, Curtea reține că dispoziția legală, a cărei neconstituționalitate se invocă, constituie temeiul juridic invocat în motivul unic al apelului promovat de procuror, în condițiile în care apelul tinde la înlăturarea din sentința apelată a dispozițiilor art. 83 și următoarele din Codul penal, întrucât inculpatul judecat în lipsă nu a exprimat, în mod expres, consimțământul la prestarea unui număr de zile cu caracter de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că norma criticată încalcă, pe de o parte, condițiile de tehnică legislativă sub aspectul clarității și preciziei și, ca atare, intră în conflict cu prevederile art. 1 din Constituție, iar, pe de altă parte, ca urmare a impreciziei și neclarității, aduce

atingere și prevederilor art. 42 din Constituție, putându-se considera că permite forțarea condamnatului la prestarea unei activități — încercându-se înlăturarea caracterului neconstituțional prin stabilirea unei obligații de consimțire la prestarea de muncă neremunerată în sarcina inculpatului, corelat cu eventuala sancțiune a acestuia ca, în lipsa consimțământului, să nu poată beneficia de o politică penală generală ale cărei condiții de aplicare, în rest, sunt îndeplinite, potrivit art. 83 din Codul penal. Apreciază că norma este neclară prin aceea că nu poate fi stabilită natura juridică a obligației de prestare a muncii neremunerate, conținută de dispozițiile art. 85 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Reține că, dacă această obligație ce poate fi impusă de instanță are caracterul unei sancțiuni penale, cu caracter accesoriu sau complementar, este neconstituțională a se cere acordul inculpatului pentru aplicarea acestei sancțiuni, prevederea necesității acordului prealabil lipsind de efecte o eventuală aplicare a sancțiunii penale. Totodată, reține că, dacă aceeași obligație mai sus expusă nu este considerată o sancțiune penală, este în afara principiilor constituționale și lipsită de orice rațiune prevederea consimțământului anterior al inculpatului corelat cu perspectiva ca, în cazul lipsei acestui consimțământ, singura modalitate de individualizare personală a efectelor execuționale ale pedepsei aplicate să fie cea prevăzută de art. 60 din Codul penal, în această ipoteză consimțământul la prestarea unei munci fiind viciat, nefiind exprimat liber. De asemenea, reține că, similar prezentei cauze, principiul legalității pare a fi încălcat și raportat la ipoteza în care inculpatul este judecat în lipsă, deși legal citat, conform dispozițiilor procedurale, însă fără a avea un apărător angajat de acesta și fără a exista certitudinea că are efectiv cunoștința de proces, situație în care este chiar imposibil, din punct de vedere practic, să se consemneze acordul personal al inculpatului, exprimat oral sau în scris, privind prestarea benevolă a unei munci neremunerate în folosul comunității, iar, în această ipoteză, instanța investită cu judecarea unei cauze penale este obligată să aplice dispozițiile art. 60 din Codul penal, dispunând executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea stabilită.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal, având următorul cuprins: „(1) *Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții: [...] c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;*”.

10. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 privind statul român și ale art. 42 referitoare la interzicerea muncii forțate.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că amânarea aplicării pedepsei este o nouă modalitate de individualizare a pedepsei și poate fi pusă în practică de instanța de judecată atunci când scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia. Amânarea aplicării pedepsei se deosebește de suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, aceasta din urmă constituind un mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei, aplicat de instanță prin însăși hotărârea de condamnare. Cu toate acestea, Curtea reține că aplicarea instituțiilor de drept penal menționate este facultativă, fiind la latitudinea instanței să le dispună, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, în esență, acestea din urmă privind gravitatea infracțiunii săvârșite, cuantumul pedepsei, stabilite de instanță, conduita anterioară a infractorului, acordul acestuia de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității [art. 83 alin. (1) lit. c) și art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal].

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că norma criticată încalcă, pe de o parte, condițiile de tehnică legislativă sub aspectul clarității și preciziei și, ca atare, intră în conflict cu prevederile art. 1 din Constituție, prin aceea că nu poate fi stabilită natura juridică a obligației de prestare a muncii neremunerate, iar, pe de altă parte, că, drept urmare a impreciziei și neclarității, se aduce atingere prevederilor art. 42 din Constituție, întrucât permite obligarea condamnatului la prestarea unei activități în mod forțat.

13. Raportat la motivele de neconstituționalitate formulate, Curtea apreciază că, în cauză, sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele deciziilor nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragrafele 316—321, și nr. 666 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 19 aprilie 2019. Astfel, în Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, precitată, pronunțată în controlul *a priori* exercitat în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 1, art. 10, art. 15, art. 16 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, cu privire la art. I pct. 10, 11 și 17 [cu referire la art. 64 alin. (1), la abrogarea art. 64 alin. (6) și la abrogarea art. 91 alin. (1) lit. c)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și a legii în ansamblul său, Curtea — analizând criticile autorilor sesizării potrivit cărora eliminarea condiției existenței consimțământului persoanei condamnate sau al infractorului, după caz, la înlocuirea obligației de plată a amenzii neexecutate cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, respectiv la dispunerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere contravine art. 42 din Constituție — a reținut, în paragrafele 317—322, că acordul manifestat de infractor pentru a presta o muncă neremunerată în folosul comunității reflectă voința acestuia de a se reintegra în comunitate, în mijlocul și în folosul căreia va presta o muncă neremunerată, acesta constituind, totodată, scopul pedepsei. Curtea a observat că textele criticate elimină obligativitatea consimțământului persoanei condamnate/infractorului pentru

aplicarea măsurii înlocuirii pedepsei amenzii sau pentru accesul la măsura amânării aplicării pedepsei/suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dând posibilitatea instanței judecătorești să aplice măsurile antereferite în lipsa consimțământului persoanei vizate. Cu alte cuvinte, o autoritate publică impune în sarcina persoanei vizate obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, fără ca aceasta să-și fi manifestat consimțământul în acest sens.

14. În examinarea constituționalității textelor criticate, Curtea a avut în vedere art. 42 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Munca forțată este interzisă*”, coroborat cu art. 42 alin. (2) lit. b) din Constituție, în accepțiunea căruia „*Nu constituie muncă forțată: [...] b) munca unei persoane condamnate, prestată în condiții normale, în perioada de detenție sau de libertate condiționată*”. Similar dispozițiilor constituționale precitate, Curtea s-a raportat și la art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care stabilește că „*Nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie*”, paragraful 3 lit. a) al articolului menționat statuând că „*Nu se consideră «muncă forțată sau obligatorie» în sensul prezentului articol: a) orice muncă impusă în mod normal unei persoane supuse detenției în condițiile prevăzute de articolul 5 din prezenta convenție sau pe durata libertății condiționate; [...]*”. Totodată, potrivit art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „*Nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie*”, iar, în acord cu paragraful 3 lit. a) al articolului menționat, „*nu se consideră «muncă forțată sau obligatorie» în sensul prezentului articol: a) orice muncă impusă în mod normal unei persoane supuse detenției în condițiile prevăzute de articolul 5 din prezenta convenție sau pe durata libertății condiționate [...]*”. De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile art. 8 paragraful 3 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, ratificat prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974, prevăd că „*Nimeni nu va putea fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie*”, lit. c) (i) a paragrafului 3 al art. 8 stabilind că „*c) nu se consideră «muncă forțată sau obligatorie» în sensul prezentului paragraf: (i) orice muncă sau serviciu, neindicate în alineatul b), cerute în mod normal unui individ deținut în virtutea unei decizii legale a justiției sau eliberat condiționat în urma unei asemenea decizii*”. „*Munca forțată sau obligatorie*”, potrivit art. 2 paragraful 1 din Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, ratificată prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial nr. 4 din 18 ianuarie 1958, „*va însemna orice muncă sau serviciu pretins unui individ sub amenințarea unei pedepse oarecare și pentru care numitul individ nu s-a oferit de bună voie*”, totodată, „*termenul «munca forțată sau obligatorie» nu va cuprinde, în sensul prezentei convenții: c) orice muncă sau serviciu pretins unui individ ca urmare a unei condamnări pronunțate printr-o hotărâre judecătorească, cu condiția ca această muncă sau serviciu să fie executat sub supravegherea și controlul autorităților publice și ca numitul individ să nu fie cedat sau pus la dispoziția unor particulari, societăți sau unor persoane morale private.*” [art. 2 paragraful 2 lit. c) din Convenția nr. 29/1930].

15. Curtea a reținut, în continuare, că obligarea infractorului să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, fără acordul acestuia, prin înlocuirea obligației de plată a amenzii neexecutate sau prin dispunerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, este contrară dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Constituție, ale art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 8 paragraful 3 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 2 paragraful 1 din Convenția

nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie, întrucât munca prestată nu se încadrează în cele două ipoteze reglementate expres în art. 42 alin. (2) lit. b) din Constituție, în art. 4 paragraful 3 lit. a) din convenție, art. 8 paragraful 3 lit. c) (i) din pact și art. 2 paragraful 2 lit. c) din Convenția nr. 9/1930, respectiv munca unei persoane condamnate prestată în perioada de detenție sau de liberare condiționată.

16. Astfel, Curtea a constatat că în niciuna dintre cele două situații-premisă reglementate la art. 64 alin. (1) și art. 91 alin. (1) din Codul penal persoana condamnată nu se află în detenție, nefiind privată de libertate, astfel că munca neremunerată în folosul comunității nu este prestată în perioada de detenție. Prin urmare, situația de excepție referitoare la munca prestată în perioada de detenție nu este incidentă în cauză. Curtea a reținut, totodată, că cele două situații-premisă reglementate la art. 64 alin. (1) și art. 91 alin. (1) din Codul penal nu vizează liberarea condiționată, ci înlocuirea obligației de plată a amenzii neexecutate sau dispunerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, astfel încât situația de excepție referitoare la munca prestată în perioada de libertate condiționată nu este incidentă în cauză. Prin urmare, Curtea a constatat că, în ipoteza înlocuirii obligației de plată a amenzii neexecutate sau dispunerii suspendării executării pedepsei sub supraveghere, orice muncă neremunerată în folosul comunității trebuie să fie calificată ca fiind forțată, în lipsa consimțământului persoanei. Așa încât, Curtea a constatat că art. 1 pct. 10, 11 și 17 [cu referire la art. 64 alin. (1), la abrogarea art. 64 alin. (6) și la abrogarea art. 91 alin. (1) lit. c)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și a legii în ansamblul său încalcă art. 42 alin. (1) din Constituție.

17. Totodată, prin Decizia nr. 666 din 30 octombrie 2018, precitată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu, de către instanță în Dosarul nr. 2.048/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și a constatat că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

18. În motivarea soluției sale, Curtea a constatat că norma penală criticată, potrivit căreia instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere numai dacă, printre alte condiții, infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, este

conformă cu dispozițiile constituționale și din actele internaționale menționate anterior. Cu alte cuvinte, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 650 din 25 octombrie 2018, precitată, Curtea a statuat că obligarea infractorului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, fără acordul acestuia, pe perioada de supraveghere, este contrară dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Constituția României, ale art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 8 paragraful 3 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 2 paragraful 1 din Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie, atât timp cât munca prestată cu ocazia suspendării executării pedepsei sub supraveghere nu se încadrează în cele două ipoteze reglementate expres în art. 42 alin. (2) lit. b) din Constituția României, art. 4 paragraful 3 lit. a) din Convenție, art. 8 paragraful 3 lit. c) pct. (i) din Pact și art. 2 paragraful 2 lit. c) din Convenția nr. 29/1930, respectiv munca unei persoane condamnate prestată în perioada de detenție sau de liberare condiționată.

19. În plus, instanța de control constituțional a reținut că, în numeroase state europene, efectuarea unei munci neremunerate în folosul comunității, respectiv efectuarea unei „munci de interes general” — în situația suspendării executării pedepsei sub supraveghere, a suspendării condiționate a executării pedepsei, a suspendării procesului cu punerea sub probațiune, a substituirii/inlocuirii pedepsei amenzii sau închisorii ori ca pedeapsă principală sau complementară — se dispune de către instanță doar cu consimțământul condamnatului/infractorului (Decizia nr. 666 din 30 octombrie 2018, paragraful 29). Mai mult, Curtea a observat că în țări precum Franța ori Luxemburg se reglementează expres faptul că munca de interes general/munca în folosul comunității nu poate fi dispusă cu privire la infractorul care nu este prezent în ședință, președintele instanței fiind obligat — în Luxemburg — să îl informeze pe inculpat cu privire la dreptul său de a refuza executarea muncii în folosul comunității (Decizia nr. 666 din 30 octombrie 2018, paragraful 29).

20. Față de considerentele deciziilor precitate, aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește amânarea aplicării pedepsei, Curtea constată că se impune respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu în Dosarul nr. 34.323/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, precum și pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Având în vedere că în prezent Ministerul Sănătății organizează admiterea în rezidențiatul pe posturi și pe locuri, prin concurs național, cu tematică și bibliografie unică, în sesiune unică, în trimestrul IV al fiecărui an, în mod descentralizat, regional, doar la nivelul centrelor universitare cu facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate, prin departamentele de învățământ postuniversitar medical, medico-dentar și farmaceutic,

având în vedere că pregătirea în rezidențiat reprezintă un proces continuu de pregătire teoretică și practică, se impune asigurarea unui cadru coerent instituțional, unitar și necesar pentru asigurarea formării acestei categorii profesionale în toate activitățile medicale necesare unui sistem sanitar adecvat.

În considerarea faptului că, potrivit legislației comunitare, instruirea teoretică și practică se face într-o universitate, într-un spital universitar sau, după caz, o instituție de sănătate desemnată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente, ținând cont că rezidențiatul cuprinde atât practică medicală supravegheată, cât și învățământ postuniversitar,

dat fiind faptul că în data de 8 decembrie 2019 a fost organizat concursul național de intrare în rezidențiat în domeniile medicină, medicină dentară și farmacie, iar, în urma acestei sesiuni, un număr estimativ de 500—600 de candidați, suplimentar cifrei de școlarizare alocate în număr de 4.710, deși vor avea punctaj minim de promovare, nu vor putea fi încadrați în sistemul de formare aferent medicilor rezidenți,

ținând cont de acest aspect și de necesitatea identificării în regim de urgență a unor soluții alternative imediate în vederea asigurării unei forțe de muncă suficiente și bine pregătite la nivel național,

deoarece se impune eliminarea inechităților, existente în prezent, având în vedere că un număr semnificativ de cadre medicale încadrate în unitățile medico-militare nu sunt recunoscute ca și coordonatori de rezidențiat, deși sunt cadre universitare în cadrul instituțiilor de învățământ superior particulare acreditate,

reținându-se necesitatea formării unui număr suficient de specialiști atât în sistemul public, inclusiv în unități medico-militare, cât și în cel privat, respectiv în unități sanitare private și instituții de învățământ superior particulare acreditate,

luând act de voința expres precizată de către 92% dintre viitori medici rezidenți, în sensul că își doresc să efectueze pregătirea și în spitale private din România, conform datelor publicate de către Federația Asociațiilor Studenților în Medicină din România — FASMR,

în considerarea faptului că statul are obligația respectării Constituției României, republicată, ca garant al dreptului la ocrotirea sănătății, și trebuie, prin Ministerul Sănătății, să ia măsurile ce se impun, astfel încât să se asigure cadrul legal necesar rezidenților pentru a efectua pregătirea în întreg sistemul medical românesc, public sau privat,

ținând cont de faptul că în ultimii ani au plecat din România peste 20.000 de medici, migrație ce a condus la serioase deficiențe de resursă umană în sistemul de sănătate din România,

în considerarea realității că România are cea mai mare mortalitate de cauze tratabile din Uniunea Europeană, conform datelor publicate recent de către Comisia Europeană,

având în vedere că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, se impune elaborarea în regim de urgență a unor reglementări privind pregătirea în rezidențiat și în cadrul unităților medico-militare și unităților sanitare private și în instituțiile de învățământ superior particulare acreditate care au în structură programe de studii universitare de licență în domeniul medicină, medicină dentară, farmacie.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 31 august 2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Pregătirea în rezidențiat se desfășoară în mod descentralizat, regional, la nivelul centrelor universitare cu facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate, prin departamentele de învățământ postuniversitar medical, medico-dentar și farmaceutic, inclusiv în cabinete medicale individuale de medicină de familie, precum și în unități medico-militare și în unități sanitare ale ministerelor cu rețea sanitară proprie sau în unități sanitare aflate în administrarea unităților publice locale.”

2. La articolul 9, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alineatele (31)—(34), cu următorul cuprins:

„(31) Coordonatorii de program de rezidențiat îndrumă pregătirea în rezidențiat la nivel unitar, în mod distinct, pe fiecare specialitate atât în cadrul unităților, cât și al instituțiilor prevăzute la alin. (1) și la art. 9¹ alin. (1).

(32) În activitatea de pregătire în rezidențiat, coordonatorii de program nominalizează responsabilii de formare pe baza curriculumului aprobate.

(33) Responsabilul de formare trebuie să fie șef de secție, șef de laborator sau farmacist-șef.

(34) Responsabilul de formare îndrumă medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți, medicii rezidenți încadrați în direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București pe întreaga durată a perioadei de stagiu, realizată în secțiile din cadrul unităților, cât și al instituțiilor prevăzute la alin. (1) și la art. 9¹ alin. (1).”

3. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — (1) Pregătirea în rezidențiat se poate desfășura și în cadrul unităților sanitare private și în instituțiile de învățământ superior particulare acreditate, care au în structură programe de studii universitare de licență în domeniul medicină, medicină dentară, farmacie, în condițiile îndeplinirii de către acestea a criteriilor și condițiilor de pregătire în rezidențiat aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Unitățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) propun Ministerului Sănătății coordonatorii de program de rezidențiat, directorii de program, precum și responsabilii de formare.”

4. La articolul 12, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Criteriile și procedurile de acreditare și reacreditare a acestor unități sanitare se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.”

5. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Rezidenții pot efectua pregătirea de specialitate și în cadrul unităților și instituțiilor prevăzute la art. 9¹ alin. (1).

(2) Unitățile și instituțiile de pregătire se nominalizează la cererea acestora de către Ministerul Sănătății, după verificarea îndeplinirii condițiilor și criteriilor prevăzute la art. 9¹ alin. (1).”

6. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Cheltuielile de personal aferente medicilor rezidenți, medicilor dentiști rezidenți și farmaciștilor rezidenți, medicilor rezidenți încadrați în direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, în alte unități cu personalitate juridică din subordinea Ministerului Sănătății, din unități sanitare de stat și private și din cadrul Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă se suportă de la bugetul de stat, în limita duratei maxime prevăzute pentru specialitatea pentru care optează.”

7. La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Instituțiile de învățământ superior particulare acreditate suportă din venituri proprii cheltuielile aferente coordonatorilor de program de rezidențiat, directorilor de program, precum și responsabililor de formare.”

8. La articolul 13¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Plata lunară a bursei de rezidențiat se realizează din bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății pentru

unitățile sanitare de stat din subordinea sa, pentru unitățile sanitare private și pentru unitățile sanitare de stat din subordinea autorităților administrației publice locale, în baza normelor metodologice de aplicare aprobate prin ordin al ministrului sănătății, respectiv prin bugetele aprobate ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în baza normelor metodologice de aplicare aprobate de ordonatorii principali de credite ai acestora, precum și prin bugetul aprobat Ministerului Muncii și Protecției Sociale pentru rezidenții din cadrul Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă.”

Art. II. — Drepturile salariale de care beneficiază medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți, medicii rezidenți încadrați în direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București care efectuează pregătirea în unitățile sanitare private sunt cele stabilite de legislația care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Art. III. — Unitățile sanitare private pot suporta, din bugetul propriu, cheltuielile de personal aferente medicilor rezidenți, medicilor dentiști rezidenți și farmaciștilor rezidenți, pe ani de studii, în baza unui angajament de plată depus la Ministerul Sănătății.

Art. IV. — Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 169 alineatul (4) după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) spital privat cu secții/compartimente clinice.”

2. După articolul 200 se introduce un nou articol, articolul 200¹, cu următorul cuprins:

„Art. 200¹. — (1) Spitalele private pot încheia contracte cu direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București pentru asigurarea drepturilor salariale ale rezidenților pe toată perioada pregătirii în rezidențiat, anii I—VII, în funcție de specialitate.

(2) Sumele necesare pentru derularea contractelor prevăzute la alin. (1) se asigură din fonduri de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Sănătății.

(3) Contractele încheiate în condițiile alin. (1) încetează de drept la data constatării nerespectării obligațiilor contractuale de către spitalele private.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat
Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie
Ministrul apărării naționale,
Ionel Nicolae Ciucă
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Viceprim-ministru,
Raluca Turcan

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Dragoș Cosmin Niculescu
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției pentru Agenda Digitală a României

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dragoș Cosmin Niculescu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției pentru Agenda Digitală a României.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 504.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea domnului Ioan-Sabin Sărmaș în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității
pentru Digitalizarea României

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan-Sabin Sărmaș se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității pentru Digitalizarea României.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 505.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Clement Negruț în funcția
de secretar de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Clement Negruț se numește în funcția de secretar de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 506.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Florin Nicolae Creț în funcția
de secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării
și Administrației**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Nicolae Creț se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 507.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Mironel Panțuroiu în funcția
de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mironel Panțuroiu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 508.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Cosmin Marcovici în funcția
de secretar de stat la Ministerul Culturii**

În temeiul art. 29 și art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cosmin Marcovici se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 509.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Andrei Tinu din funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Cetățenie**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Tinu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 510.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Adriana-Elena Moța în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Cetățenie**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Adriana-Elena Moța se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie pentru un mandat cu durata de 4 ani.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 511.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Liviu Dominic Dumitru
a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Sănătății**

Având în vedere Adresa Ministerului Sănătății nr. 1.436 din 28 noiembrie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.540 din 28 noiembrie 2019, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 56.355/2019, în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Dominic Dumitru, director general în cadrul Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 512.

ACTE ALE INSPECȚIEI JUDICIARE

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSPECȚIA JUDICIARĂ

ORDIN

**pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare,
aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018**

În temeiul art. 66 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

inspectorul-șef al Inspecției Judiciare emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 11 decembrie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Serviciul secretariat și relații publice, având indicativul «P», care îndeplinește atribuții privind lucrările de registratură și secretariat, repartizarea aleatorie a lucrărilor de inspecție, comunicarea și informarea publică, relația cu mass-media și relațiile internaționale; în cadrul serviciului funcționează Biroul registratură și secretariat, precum și Compartimentul de informare publică și relații internaționale;”.

2. La articolul 40, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Candidatul declarat admis se numește în funcția pentru care a candidat, prin ordin al inspectorului-șef.”

3. La articolul 64 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) numărul de ordine, care reprezintă numărul de înregistrare a pozițiilor deschise în registru; acesta se atribuie în ordinea datei primirii corespondenței; numerotarea pozițiilor se face continuu, în ordine crescătoare, începând cu numărul 1;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul-șef al Inspecției Judiciare,
Lucian Netejoru

București, 9 decembrie 2019.
Nr. 172.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Gorjenilor

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—25.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Gorjenilor în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Gorjenilor a înregistrat venituri în sumă totală de 1.550,00 lei provenind din cotizații, iar cheltuielile au fost în sumă de 309,00 lei.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4), art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 28.325.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Ecologist Socialist Român

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—27.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Ecologist Socialist Român în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Întrucât Partidul Ecologist Socialist Român nu a comunicat în termen de 15 zile de la data notificării documentele solicitate de Autoritatea Electorală Permanentă, echipa de control nu a putut verifica veniturile încasate și cheltuielile efectuate de formațiunea politică în anul 2018.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4), art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 28.546.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Neoliberal

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—29.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Neoliberal în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor justificative puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 veniturile Partidului Neoliberal au totalizat 44.859,72 lei, după cum urmează: 40.941,00 lei — venituri din cotizații, 24,86 lei — venituri din alte surse și 3.893,86 lei — venituri pentru care echipa de control nu a putut stabili sursa. Cheltuielile au fost în sumă de 55.039,02 lei.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4), art. 16 alin. (3), art. 43 alin. (4) și art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 2 decembrie 2019.
Nr. 28.893.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 228806